

सप्रभ (von सप्रभ) n. gleiches Aussehen VāGḌ. 1,7,11.

सप्रभाव (2. स + प्र^०) adj. (f. घ्रा) Macht besitzend KATHĀS. 30,70.

सप्रभृति (2. स + प्र^०) adj. gleich beginnend, n. gleicher Anfang PAÑĀAV. Br. 15,1,6. ÇĀṆḌ. Br. 20,4,21,4,22,4,26,16. nach P. 6,3,84 wäre समानप्रभृति die richtige Form.

सप्रवाद (2. स + प्र^०) adj. sammt den Casusformen RV. PAṆT. 5,15. — Vgl. सक्रवाद.

सप्रसव adj. mit Nachkommenschaft gesegnet RAḠ. 1,22; vgl. auch unter प्रसव 3).

संप्राण (2. स + प्राण) adj. athmend, lebend TS. 5,3,8,3,6,1,4,4. R. 6,82,33. BṆĀ. P. 2,2,28.

सप्राय (2. स + प्राय) adj. gleichartig, gleichmässig: कल्प^० LĀṬ. 6,9,12. — Vgl. साप्राय.

सप्रेमन् (2. स + प्रे^०) adj. seine Freude an Etwas (loc.) habend Spr. (II) 5612.

सप्रेष in der Verbindung वालखिल्या: (वालि^० gedr.). ससप्रेषा: Verz. d. Oxf. H. 56,a,8. wohl fehlerhaft für ससप्रेषा:.

सप्सर^० (ohne Avagraha) adj. von unbekannter Bed.: ते सप्सरासौ ऽननयत्ताञ्चम् Marut RV. 1,68,9. nach Śā. = समानरूप oder रिकसक.

सफ 1) m. N. pr. eines Liedverfassers mit dem patron. Vāsishṭha Ind. St. 3,242,a. mit dem patron. Pāṅṛja 233,b. — 2) n. N. verschiedener Sāman ebend. 242,b.

सफल (2. स + फल) adj. (f. घ्रा) 1) mit Früchten behängt: ein Zweig PĀ. GṆ. 2,10. पादप KATHĀS. 23,13. — 2) Lohn —, Gewinn bringend, Erfolg habend, sein Ziel erreichend, erfolgreich: जन्मन्, जीवित MBu. 3,2099. R. GORR. 1,21,20,71,12,4,44,8,5,13,6. Spr. (II) 2952. 5383.

MĀK. P. 61,37. PAÑĀAV. 1,3,14. — R. 2,37,17,3,77,10,5,37,2,90,31. धारम्भ MĀK. 174,8. Vikr. 10,9. Spr. (II) 4730. RĪĀ-TAR. 5,378. VET. in LA. (III) 24,2. यज्ञसमृद्धि sich erfüllend R. 1,50,13 (51,13 GORR.). घ्राशा MBu. 3,13648. जयाशा 7,51. ^c प्रार्थन adj. Vikr. 21,17. तर्क Spr. (II) 4282, v. l. प्रतिज्ञा सफलां करु erfüllen, halten R. 4,13,31,39. करोति सफलं वचः KĀM. NĪRIS. 17,30. लक्षणं सफलम् nebst Erfolg VARĀH. BṆ. S. 20,5. — 3) Hoden habend, unverschnitten R. GORR. 1,50,4 (49,4 SCHL.). 10. — Vgl. साफल्य.

सफलत्वं n. nom. abstr. zu सफल 2): चतुरथ्य सफलत्वमागतम् KATHĀS. 43,867. कामिनां मण्डनधीर्ज्ञति हि सफलत्वं वल्लभालोकनेन ŚĀH. D. 43,12.

सफल्य (von सफला), ^०यति gewinnreich —, erfolgreich machen: नयने Git. 9,6. तारूपयम् KHANDOM. 32. KATHĀS. 99,58. RĪĀ-TAR. 2,442 (सफलयन् zu lesen). सफलित Verz. d. Oxf. H. 146,b,2.

सफलीकर (सफल + 1. कर) dass.: जीवलोक: ^०क्रियते PAÑĀAV. 226,6. ^०क्रियतां सर्वम् ÇATR. 1,19. ^०कृतधातृपिण्ड MĀLAV. 68,18. लोचने KATHĀS. 43,254. प्रतिज्ञा erfüllt, gehalten R. GORR. 1,69,24,3,35,112.

सफलीभू (सफल + 1. भू), ^०भवति Gewinn bringen, Erfolg haben Spr. (II) 5816. सौन्दर्यं ^०भूतम् KATHĀS. 123,219.

सैबन्धु (2. स + बन्धु) adj. 1) derselben Sippe zugehörig, verwandt P. 6,3,85. VOP. 6,97. RV. 3,1,10,5,47,5,8,20,31,9,14,2,10,10,9. AV.

6,15,2,8,2,26,15,8,2,3. VS. 3,23. घ्रा: RV. 5,39,5. — 2) einen Angehörigen —, einen Freund habend (Gogons. वन्धुकीन) Hit. 17,19. — Vgl. स^०, यावत्सबन्धु.

सवर्द्धय (सवर् + दुघ) adj. (f. घ्रा) alsbald (vgl. ḍṣap) Milch gebend (ohne Mühe zu melken) oder neu melk: eine Kuh RV. 1,20,3,121,5,134,4,3,6,4. धेनवः सवर्द्धयाः शशया अग्रदुग्धाः 53,16,12,8,1,10,10,61,11. zu 9,12,7 vgl. SV. II, 5,1,4,7. Nach Śā. bedeutet सवर्द्धय Milch, Saft, Nektar.

सवर्द्धु adj. dass.: ^०धुक् RV. 10,69,8. सवर्द्धु adj. dass.: सवर्द्धु धेनुम् RV. 10,61,17.

1. सबल (2. स + 1. 2. बल) 1) adj. a) kräftig, mächtig RV. 8,82,9. AV 13,3,12. ÇĀṆḌ. GṆ. 6,5. MBu. 13,860. Spr. (II) 5624. nebst Kraft, — Macht AK. 2,7,57; vgl. H. 1382. — b) nebst Heer R. 2,52,74,71,10. सवलानुग = सबल und सानुग MBu. 5,7449. — c) nebst Bala (Kṛṣṇa's älterem Bruder) Buā. P. 3,2,26. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Bhautja HAṆV. 496. eines Sohnes des Vasishṭha und eines der 7 Weisen MĀK. P. 52,26. eines der 7 Weisen unter Manu Sāvarga 94,8.

2. सबल schlechte Schreibart für शवल MBu. 7,827,13,3766 (die ed. Bomb. an beiden Stellen शवल). PAÑĀAV. 188,11. fg.

सवलसिक् m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. O. S. 7,5, ÇI. 12.

सवालि (2. स + 1. व^०) m. Abend H. 140.

सवलमानम् (von 2. स + वलमान) adv. mit Hochachtung ÇĀK. 99,13. सवाध s. u. 1. वाध 2).

सवौधम् (2. स + वा^०) 1) adj. etwa bedrängt: नू नौ अद्य उत्तये सवाधं सद्य रतये (sc. घसः) RV. 5,10,6. = सखिन् Naig. 3,15. — 2) adv. dringend: नरो क्वयोभिरीकते सवाधः RV. 7,8,1,26,2,94,5,8,63,6,12. प्र नमैभिः सवाधं ईक 7,53,1,61,6,8,33,1. प्र वीरमर्चता स^० 3,31,4. तं स^० घ्रा चक्रुत्तये 3,27,6,4,17,18. स^० शशमानः 23,4,1,64,8,10,101,12. TS. 2,2,22,4.

सवाह्यात्सकरण adj. mit den äusseren und inneren Sinnen: दत्तरात्मन् so v. a. das ganze Selbst ÇĀK. 98,21.

सवाह्यात्तरात्मन् m. das Herz nebst den äusseren Sinnen so v. a. das ganze Selbst Vikr. 72,5,6.

सविन्दु (2. स + बि^०) m. N. pr. eines Berges MĀK. P. 53,5.

सवोज्ञ (2. स + वोज्ञ) adj. Samen —, Keime enthaltend (auch in ubotr. Bed.); davon nom. abstr. ^०त्वं n. WEBER, RĪMAT. Up. 343,3.

सैव्द ein dunkles Wort: सैव्दः सगरः सुमेकः TS. 4,4,3,2. सैव्दमहः सगरा रात्रिः ÇAT. Br. 1,7,3,26.

सब्रह्मक (von 2. स + 2. ब्रह्मन्) adj. sammt dem Brahman (Priester) ḌṢV. Çā. 3,5,1. sammt dem Gotte Brahman: सब्रह्मकेपु लोकेपु सप्तस्वप्यखिलेषु च MBu. 3,175. इमे सब्रह्मका लोकाः समुरासुरमानवाः 12,13013.

सब्रह्मचारिक adj. von सब्रह्मचारिन् oder = सब्रह्मचारिन् JĀG. 2,85.

सब्रह्मचारिन् (2. स + ब्र^०) m. (geistlicher) Mitschüler P. 6,3,86 nebst Vārti. VOP. 6,97. AK. 2,7,11. H. 80. ḌṢV. GṆ. 4,4,26. GORR. 3,3,18. ÇĀṆḌ. GṆ. 4,17. M. 5,71. JĀG. 2,135. KĀM. NĪRIS. 2,23. KĀ-

2. सबल schlechte Schreibart für शवल MBu. 7,827,13,3766 (die ed. Bomb. an beiden Stellen शवल). PAÑĀAV. 188,11. fg.

सवलसिक् m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. O. S. 7,5, ÇI. 12.

सवालि (2. स + 1. व^०) m. Abend H. 140.

सवलमानम् (von 2. स + वलमान) adv. mit Hochachtung ÇĀK. 99,13. सवाध s. u. 1. वाध 2).

सवौधम् (2. स + वा^०) 1) adj. etwa bedrängt: नू नौ अद्य उत्तये सवाधं सद्य रतये (sc. घसः) RV. 5,10,6. = सखिन् Naig. 3,15. — 2) adv. dringend: नरो क्वयोभिरीकते सवाधः RV. 7,8,1,26,2,94,5,8,63,6,12. प्र नमैभिः सवाधं ईक 7,53,1,61,6,8,33,1. प्र वीरमर्चता स^० 3,31,4. तं स^० घ्रा चक्रुत्तये 3,27,6,4,17,18. स^० शशमानः 23,4,1,64,8,10,101,12. TS. 2,2,22,4.

सवाह्यात्सकरण adj. mit den äusseren und inneren Sinnen: दत्तरात्मन् so v. a. das ganze Selbst ÇĀK. 98,21.

सवाह्यात्तरात्मन् m. das Herz nebst den äusseren Sinnen so v. a. das ganze Selbst Vikr. 72,5,6.

सविन्दु (2. स + बि^०) m. N. pr. eines Berges MĀK. P. 53,5.

सवोज्ञ (2. स + वोज्ञ) adj. Samen —, Keime enthaltend (auch in ubotr. Bed.); davon nom. abstr. ^०त्वं n. WEBER, RĪMAT. Up. 343,3.

सैव्द ein dunkles Wort: सैव्दः सगरः सुमेकः TS. 4,4,3,2. सैव्दमहः सगरा रात्रिः ÇAT. Br. 1,7,3,26.

सब्रह्मक (von 2. स + 2. ब्रह्मन्) adj. sammt dem Brahman (Priester) ḌṢV. Çā. 3,5,1. sammt dem Gotte Brahman: सब्रह्मकेपु लोकेपु सप्तस्वप्यखिलेषु च MBu. 3,175. इमे सब्रह्मका लोकाः समुरासुरमानवाः 12,13013.

सब्रह्मचारिक adj. von सब्रह्मचारिन् oder = सब्रह्मचारिन् JĀG. 2,85.

सब्रह्मचारिन् (2. स + ब्र^०) m. (geistlicher) Mitschüler P. 6,3,86 nebst Vārti. VOP. 6,97. AK. 2,7,11. H. 80. ḌṢV. GṆ. 4,4,26. GORR. 3,3,18. ÇĀṆḌ. GṆ. 4,17. M. 5,71. JĀG. 2,135. KĀM. NĪRIS. 2,23. KĀ-